

ΜΕ ΠΡΟΣΩΠΟ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΑΪΤΗΣ :

Ζούμε

ΑΥΓΗ

βουτηγμένοι

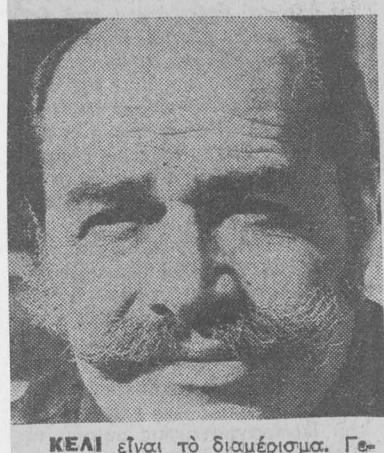
8/4/79

στο άγχος...

391083

ΑΠΟΜΟΝΩΜΕΝΟΣ είναι ο κόσμος σήμερα. Οι άνθρωποι έχασαν τη μεταξύ τους επικοινωνία. Η αυλή του παλιού αθηναϊκού σπιτιού με τους μικρούς κήπους, τα γλέντια και τις πολύωρες συζητήσεις υπάρχουν μόνο στους πίνακες και στα άλμπουμ με παλιές φωτογραφίες. Οι Αθηναίοι ζούν βουτηγμένοι στο άγχος.

γιας ΓΙΩΡΓΟ ΧΑΡΗ για τη ζωή και ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΟΥ και ο ζωγράφος

ΚΕΛΙ είναι το διαμέρισμα. Γεμάτο κομφορ, που έγιναν όμως αλυσιδές. Η τεχνολογική εξέλιξη που υποτίθεται ότι θέλει την ανακούφιση του ανθρώπου, άρχισε να τον σκοτώνει. (Ο άνθρωπος, π.χ., αλλάζει χαρακτήρα μόλις αποκτήσει αυτοκίνητο· νιώθει πιο δυνατός. Βέβαια, η ευθύνη ανήκει στο κεφάλαιο, που νοιάζεται μόνο για υπερκέρδη και όχι για την ευτυχία του ανθρώπου. Όλα είναι όλα-λούμ. Τα σπίτια της Αθήνας, με το τόσο άπλετο φως, φωτίζονται με ηλεκτρικό ρεύμα ακόμα και την ημέρα!

ΤΥΧΕΡΟΙ είναι οι νέοι στην εποχή μας — χάρη στην τεχνολογική εξέλιξη και τους αγώνες των προηγούμενων γενεών. Είναι πιο μορφωμένοι, πιο ελεύθεροι κι έχουν περισσότερες ευκαιρίες. Ταξιδεύουν παντού, όταν το ταξίδι για τις προηγούμενες γενιές ήταν προνόμιο των λίγων. Έγγυση για το μέλλον της χώρας μας είναι οι οργανωμένοι νέοι. Βέβαια, οι περισσότεροι απ' αυτούς είναι φοιτητές. Η πλειοψηφία των νέων δεν ανήκει σ' οργανώσεις, αλλά δεν νομίζω ότι είναι αδιάφορη. Παρά τον μικρότερο αριθμό οργανωμένων νέων από τις προηγούμενες γενιές, η προσφορά τους είναι σημαντική γιατί ξεκινάει από ιδεολογικά κίνητρα και όχι από ανάγκη στην πάλη ενός άμεσου εχθρού (όπως πάλεψαν οι ΕΠΟΝΙΤΕΣ και οι ΛΑΜΠΡΑΚΗΔΕΣ). Με χαρά μπορούμε να παραδεχτούμε έμεις οι παλιοί ότι είναι άξιοι να τους παραδώσουμε τη σκυτάλη.

Η ΤΕΧΝΗ (τουλάχιστον οι εικαστικές τέχνες και η μουσική) είναι σήμερα στη χώρα μας σε άνθιση. Είναι στα ίδια επίπεδα με την τέχνη των άλλων χωρών. Αν γίνει μια μεγάλη διεθνής έκθεση ζωγραφικής, θα δεις σ' αυτή τουλάχιστον 10 ελληνικά ονόματα. Δεν αντιγράφουμε, όπως οι παλιοί δημιουργοί. Γι' αυτό και βγάζουμε έξω από τα σύνορά μας. Είμαστε μέσα στα σύγχρονα προβλήματα της τέχνης και αντιπροσωπεύουμε όλες τις τάσεις.

ΕΚΘΕΤΩ έργα μου αυτή τη στιγμή στο πολιτιστικό κέντρο «Βίλλ Παριζίς». Η ίδια έκθεση θα μεταφερθεί στο πολιτιστικό κέντρο του «Κλερμόν Φερράν», στα πλαίσια του συνεδρίου όλων των πολιτιστικών κέντρων της Γαλλίας, στις 11 Μαΐου. Μέ τ' ανθρωπάκια μου εκφράζω το ανώνυμο πλή-

θος, τη μοναξιά, την έλλειψη επικοινωνίας. Με τον μηχανικό χαρακτήρα της γραφής μου θέλω να δώσω το στέγνωμα της ψυχής μας. Θα βγάλω το καπέλο από τα ανθρωπάκια μου όταν δώ γύρω μου δέντρα και γελαστά πρόσωπα. Όταν πάντουν να καπελώνουν την κοινωνία.

ΠΙΣΤΕΥΩ στον λεγόμενο «ευρωκομμουνισμό». Έχουμε πια έξι-λιχθεί. Δεν μπορούμε να πηγαίνουμε πίσω. Όπως δεν μπορώ να ζωγραφίζω σήμερα έμπρεσιονισμό ή κυβισμό, έτσι μου είναι αδύνατο να πιστεύω σε παλιά δογματικά πράγματα. Ήρθε ο καιρός που πρέπει ν' αποφεύγουμε τα λάθη. Η ανανέωση και η προσαρμογή στην άλματώδη εξέλιξη δεν είναι μόνο ανάγκη. Είναι ή ζωή. Ο αγώνας δεν πρέπει να γίνεται μόνο για τις σημαίες, αλλά για τον άνθρωπο. Γι' αυτό συνδέομαι συναισθηματικά με το ΚΚΕ έσωτερικού.

Η «ΑΥΓΗ» τον τελευταίο καιρό έχει πολύ καλύτερη. Θα ήθελα να έχει μια σελίδα κάθε μέρα αφιερωμένη ολόκληρη στις τέχνες. Επίσης, δεν θέλω να περιορίζεται μόνο στα έργατικά, κομματικά ή πολιτικά κείμενα, αλλά να δίνει και κάτι πιο έλαφρό, για τη γυναίκα, το παιδί κλπ. Έτσι θα διαβάζεται από περισσότερους πιο άνετα. Νομίζω ότι δεν υπάρχουν καλές και κακές είδησεις, καλά και κακά θέματα, αλλά πολλά θέματα, από τα οποία ο αναγνώστης διαλέγει ό,τι τον ενδιαφέρει.

Όσο στενεύουν τα θέματα, λιγοστεύουν και οι αναγνώστες.